

Linie, hvor der tales om ganske særlige Tilfælde. Det ønskede man imidlertid ikke fra Udvalgets Side, og man kan ogsaa gaa frem paa den Maade, som man fra Udvalgets Side har ønsket. Men jeg tror, man fra alle Sider maa være klar over, at ingen Kommunalbestyrelse og intet Ministerium ville, hvis Loven træder i Kraft med denne Bestemmelse, kunne nægte at udstede et ikke helt ringe Antal af Bevillinger til de store Foreninger. Derimod opnaas der unægtelig ad den Vej, som her er anvendt, at man rammer en Mængde smaa Foreninger, som maaske nu for en meget væsentlig Del skabes netop for at give deres Medlemmer Adgang til at drikke, og som efter de andre Regler i Virkeligheden ville være vanskelige at komme til Livs, saa paa det Punkt tror jeg, der gennem Lovforslaget i dets ny Skikkelse vil opnaas et betydeligt Fortrin.

Ja, hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at den Iver, hvormed der er arbejdet i Udvalget, den stærke Interesse for at komme til et Resultat, som Udvalget har vist, og den Tilbøjelighed, der har været til at enes og samles med saa stor Styrke som muligt om Resultatet, maa blive belønnet dermed, at ikke blot dette Ting vedtager Lovforslaget, men at Lovforslaget ogsaa meget hurtigt maa naa at blive til Lov.

Ordføreren (Kvist): Jeg vil gerne begynde med at rette en Tak til den højtærede Indenrigsminister for de Udtalelser, han fremsatte med Hensyn til Reglerne for Afstemningerne. Naar den højtærede Minister mente, at det af Ministeriet udsendte Cirkulære og de i Henhold til dette foregaaede Afstemninger havde kunnet være vejledende, saa tror jeg i alt Fald ikke, man i Udvalget har kunnet tillægge det nogen Betydning i den Henseende. For ét er jo, hvordan Afstemningen vil falde ud i Henhold til Afstemningsreglerne efter Cirkulæret, et andet er, hvordan Afstemningen vil falde ud, naar vi faa de Bestemmelser gennemførte, som her ere foreslaaede i Ændringsforslaget. Vi have i alt Fald Bevis for, at i enkelte Tilfælde, hvor der har været foretaget Afstemning efter Cirkulæret, har man paa Forhaand opgivet at deltage i Afstemningen. Jeg tror ikke, man maa forudsætte, at saadant noget vil finde Sted, efter at Bestemmelserne i dette Ændringsforslag blive de gældende for Afstemningen. Det har ikke kunnet være vejledende for Udvalget.

Hvad der derimod har været vejledende for os, er Deltagelsen i de kommunale Valg i Foraaret i Landkommunerne, og dér er Forholdet jo det, at kun 56,4 pCt. have deltaget i Afstemningerne. Men naar Forholdet er saadant ved et almindeligt Sogneraadvalg, maa man gaa ud fra, at vi paa ingen Maade kunne forudsætte større Deltagelse i Afstemningen angaaende en Kro. Det er det, der har ført til, at vi i Udvalget ere komne til det Resultat, at de Afstemningsregler, der opstilles i dette Ændringsforslag, ere rimelige. Forholdet er jo det, at for saa vidt Stemmerne ere nogenlunde lige for og imod, skal ca. Halvdelen, altsaa ca. 50 pCt., deltage i Afstemningen, og større Deltagelse vil man jo ikke kunne vente i en Afstemning om, hvorvidt der i en Kro maa skænkes Spiritus eller ej. Det er ikke for at fremsætte nogen Indvending imod den højtærede Minister, jeg takker ham for de Udtalelser, han fremsatte, men jeg har alligevel anset det for rigtigt at sige, at det er ikke de efter Cirkulæret foretagne Afstemninger, der have været vejledende for Udvalget.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) vil jeg gerne gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Hans selvstændige Ændringsforslag under Nr. 48 gaar jo ud paa at give Lovforslaget en helt ny Affattelse, hvorved den frie Beværternæring indføres. Angaaende den frie Beværternæring vil jeg gerne sige i al Almindelighed, at det er noget, der har været forsøgt vistnok i alle Lande, og det er forladt overalt undtagen i Belgien og Frankrig. Naar det ærede Medlem synes at ville give det Udseende af, at Beværterne ere interesserede i at have fri Beværternæring, er det en absolut Misforstaaelse. Er der nogen, som ikke ere interesserede i at faa fri Beværternæring, saa er det Beværterne selv. Det er jo saaledes, at deres Forretninger og deres Ejendomme, for saa vidt de selv eje Ejendommene, ville blive ganske ødelagte, fuldstændig tabe deres Værdi, naar alle og enhver faa Ret til at skænke berusende Drikke. Og de Krav, det ærede Medlem synes at stille med Hensyn til Lokalernes Udstyrelse, spille ingen Rolle, de skulle nok blive tilfredsstillede. De, som ere interesserede i, at der er mange Beværtninger, nemlig Spiritusfabrikanterne, skulle nok være til Rede med den fornødne Kapital til, at de kunne faa den Udstyrelse, der er nødvendig. Men at det bliver en Lykke, hvad det ærede Medlem satte som